

ACC. N:R M. 13643:1-2.

Landskap: *Småland* Upptecknare: *Ulfa J. E. Nilsson, Lund*
Härad: *Sunnerbo* Berättare: *Algot Swanson, Traryd*
Socken: *Hamveda* Berättarens yrke: *Skivskäg.*
Uppteckningsår: *1954.* Född år *1896* i *Hamveda*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Emigration till Amerika. s. 1-2.

ACC. N:R. M. 13643:1.

Landskap: Småland Upptecknat av: Ulla, J. E. Nilsson
 Härad: Lunnarbo Adress: Tonegavsg. 24, Lund.
 Socken: Traryd Hamneda Berättat av: Kioskäg. Algot Swanson, Traryd
 Uppteckningsår: 1954 Född år 1896 i Hamneda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jag är bondson och åkte 1914 från Hamneda ~~Hamneda~~ till S:t Paul, USA. Där arbetade jag på ett sanatorium för lungsjuka. Det var mycket svårt med språket i början, men jag hade släktingar i staden, som hjälpte mig. Jag åkte med en norsk båt från Köpenhamn till New York. Färden tog ungefär en månad och kostade 125:- ända fram till S:t Paul. Enda villkoret för inträde till USA var att man var frisk. Man behövde inget pass bara biljett. Själv åkte jag av äventyrlust, medan folk i allmänhet åkte för det var fattigt här. Släktingar i USA påverkade inte min resa. Jag hade nog åkt ändå. Det är inte sant med s.k. västar med insydda värnpliktsattester, som skulle kunna köpas i Köpenhamn av båtagenterna. Rederierna frågade ej efter attester i Danmark, ej heller emigrationsmyndigheterna i USA. Min biljett köpte jag av specerihandlaren Leonard Svenson, Traryd, som på den tiden var båtagent. Han lever än i dag. Jag har alltid hatat militarismen och åkte också för att slippa värnplikten. De värnpliktiga hade bar 20 öre om dagen. Annars var det inte särskilt vanligt med att man ville slippa värnplikten. Här i bygden var järnvägsinspektorns, prästens och några godsägares vilja lag. I USA var alla lika. Det var ingen mening ta med annat än gångbara kläder till USA, där allting fanns.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 13643:2.

Svenska kläder kunde man endast använda till vardags, annars var skillnaden för stor mot amerikanerna. Hela min packning bestod av en liten handväska av konstläder. Någon mat hade jag inte med mig. Jag trivdes bra i USA och förtjänade duktigt med pengar. De flesta svenskar klarade sig också bra i de trakter, som jag känner till. När jag efter 36 år, 1948, åkte hem till Småland, så var det av en inre drift och för att för alltid stanna där. Jag hade sparat rätt gott med pengar och gick därför de första åren här hemma utan att göra något arbete. Till slut blev det för långsamt och jag skaffade mig en choklad- och tidningskiosk vid riksettan i Traryd. Egentligen vill jag inte berömma svenskarna i USA. Det första man brukade märka av dem var deras dumhet, avundsjuka och titelsjuka. Ofta kallades svenskarna för "olle" = gröngöling eller "squarehead" = fyrkantigt huvud. Före 1914 var det många svenskar, som kom tillbaka till bygden med gott om pengar och köpte gårdar. Några nyheter märkte jag aldrig att de försökte införa. Många danskar kom hit i min ungdom. Huvudsakligast arbetare och hantverkare.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV